

NE naš čas

Zaradi močnega deževja v noči od ponedeljka na torek je bilo marsikje v velenjski občini pravo mobilno stanje. Paka je že v Selu prestopila korito in poplavlila tovarno IGE. V Soštanju so morali izseliti več družin. Precej škode je vodna stihija povzročila tudi Družmirju in Skornem pri Soštanju ter v Smartnem ob Paki. V tej številki objavljamo daljši zapis o tem, kako je bilo v Soštanju. Več o poplavih ter škodi pa še v prihodnji izdaji.

28. september 1973 • Leto IX., št. 27 (197) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuben Naraks

SPORED PRIREDITEV PRAZNIKA OBČINE VELENJE

• Četrtek, 4. oktobra

- 17. uri: otvoritev vzgojno varstvenega zavoda »Gorenje« v Velenju

• Petek, 5. oktobra

- 16.30: otvoritev razstave »občina Velenje v likovni upodobitvi« v knjižnici Velenje
- 17. uri: pred domom kulture promenadni koncert rudarske godbe na pihala
- 17.30: svečana seja splošnega zbora občine Velenje v dvorani velenjskega doma kulture

• Sobota, 6. oktobra

- 9.30: otvoritev telovadnice solidarnosti pri šoli Biba Röck v Soštanju
- 14.30: letalski miting na letališču v Lajšah pri Soštanju
- 17. uri: otvoritev proizvodne hale modnega salona KOC v Velenju
- 20. uri: v domu kulture Velenje modna revija z zabavnim sporedom, ki jo prireja ERA

• Nedelja, 7. oktobra

- 9.30: komemoracija pri spomeniku talcev v Soštanju
- 11. uri: otvoritev ceste Skorno
- 15. uri: v Pesju otvoritev otroškega igrišča in razvitje prapora društva upokojencev

Občane vabimo, da pridejo na prireditve in počastijo praznik občine Velenje.

SKUPNI RAZVOJNI PROGRAM ŠALEŠKEGA ENERGETSKEGA BAZENA

V termoelektrarni Soštanj so zatem ko je velenjska skupščina v njihovem podjetju uvedla prisilno upravo — o tem smo podrobno poročali v zadnji izdaji našega tednika — sprejeli pomembne ukrepe, da bi zagotovili slovenskemu gospodarstvu potrebno električno energijo.

Remontne skupine so delale brez predaha in v nekaj dneh odpravile okvaro na 275 megavatnem bloku. Tako je bila 20. septembra elektrarna Soštanj znova priključena z vsemi štirimi stroji na električno omrežje in sposobna obratovati s polno zmogljivostjo, to je s 410 megavati. Sposoben je tudi kotel TE Soštanj 3 moči 275 megavatov, vendar agregat ne obratuje popolno, ker je na ocevju velikega kotla v višini 44 metrov še vedno konstrukcijska napaka. Zahodnonemška firma Babcock, ki je izdelala kotel, se je poslovno obvezala, da bo do 1. oktobra predložila dokončno rešitev konstrukcijske napake in jo bodo potem popravili do konca novembra.

V termoelektrarni Soštanj je zdaj odbor za prisilno upravo, njegov predsednik pa Tone Bole, predsednik gospodarskega zbor-

ra skupščine SRS. Temu odboru daje kolektiv soštanjske termoelektrarne vso podporo. Na razširjeni seji delavskega sveta, ki je sedaj posvetovalni organ, so z razumevanjem sprejeli izjemni ukrep družbe o uvedbi prisilne uprave. Vendar pa po njihovem mnenju kolektiv elektrarne iz Soštana, ki nikakor ne zavrača soodgovornosti, ni edini krivec za sedanji kritični energetske položaj v Sloveniji. Z vsemi silami in njihovimi zmožnostmi bodo podpirali prizadevanja za izboljšanje stanja in zaradi tega zahtevajo, da jih republiški organi sproti obveščajo o ugotovljenih pomanjkljivostih in sprejetih ukrepih v celotnem slovenskem elektrogospodarstvu. Kolektiv tudi meni, da mora biti uvedba prisilne uprave pri njih resno opozorilo vsem organizacijam elektrogospodarstva in

drugim, ker tudi oni nosijo del krivde.

Mimo teh sklepov, ki so jih v termoelektrarni Soštanj sprejeli takoj po izjemnem družbenem ukrepu, pa so znotraj kolektiva začeli izpolnjevati še druge poglobljene daljnosežne naloge. Najvažnejša je vsekakor zagotoviti nemoteno proizvodnjo električne energije, da bo lahko gospodarstvo Slovenije delalo brez večjih redukcij. Delavci, ki delajo pri odpravljanju napak, z vso prizadevnostjo popravljajo in vzdržujejo naprave. Brez predaha bodo morali delati še tja do konca novembra, ko bodo popravljali veliki kotel Babcock.

Elektrarniški strokovnjaki pa se bodo morali pospešeno lotiti pripravljalnih del za gradnjo TE Soštanj 4. Obveščeni smo, da zdaj že pripravljajo teren za gradnjo in zbirajo ponudbe. Pri tem pa bo imel pomembno nalogo zlasti odbor za prisilno upravo, ki ga bo v teh dneh imenovala velenjska skupščina.

Predsednik prisilnega odbora Tone Bole je na nedavni tiskovni konferenci

zbranim časnikarjem razložil tudi širše naloge. Zlasti je poudaril, da morajo v občini Velenje ustvariti takšno samoupravno organizacijo, ki bo šaleški energetskega bazen povezala v enotno gospodarsko, tehnološko, socialno in samoupravno celoto, da bodo na tej podlagi lahko vodili dolgoročno razvojno politiko bazena. Takšna rešitev je zdaj še posebej možna, ker so osnove zapisane v osnutku nove ustave. Povezovanje interesov med samimi proizvajalci in proizvajalci ter potrošniki so oblike sodelovanja, ki se lahko uresničijo zlasti sedaj, ko se povezujejo temeljne organizacije združenega dela. Zato si v Soštanju zamišljajo enotno samoupravno organizacijo, tako da bodo imeli skupni razvojni program šaleškega energetskega sistema, ki bo načrtoval razvoj od izkopa velenjskega lignita do oplenitve v električno energijo in zajemal standard delovnih ljudi. Šele po takšni samoupravni organiziranosti bo šaleški energetskega sistem v energetiki Slovenije in Jugoslavije uspešno deloval.

K nakupu vabi nova sodobna blagovnica

100 nagrad kupcem

STANDARD V VELENJU

POPUST PRI PRODAJI GOSPODINJSKIH
STROJEV, KOLES IN MOTORJEV

Zadnje dni po svetu

• **ZAKONCA PERON ZMAGALA NA VOLITVAH** — Na predsedniških volitvah v Argentini je zmagal Juan Domingo Peron in tako že tretjič postal voditelj Argentine. Njegova žena, Martinez, pa je postala prva podpredsednica v zgodovini Latinske Amerike.

• **NOBELOVEC PABLO NERUDA MRTEV** — Po sporočilu predstavnika bolnišnice v čilskem glavnem mestu je v 69. letu življenja umrl zaradi hude bolezni Pablo Neruda. Nobelovo nagrado je dobil leta 1971 z obrazložitvijo, da je pesnik, ki oživila usodo in znanje Latinske Amerike.

• **OBE NEMČIJI SPREJETI V OZN** — V New Yorku se je začelo 28. zasedanje generalne skupščine organizacije združenih narodov. Takoj po otvoritvi je generalna skupščina sprejela v članstvo svetovne organizacije Zvezno republiko Nemčijo in Nemško demokratično republiko ter novo državo Bahami. Svetovna organizacija ima zdaj 135 članic.

• **JAPONSKI VODITELJ V EVROPI** — Japonski premier Tanaka

je prispel na večdnevno turnejo po nekaterih evropskih državah. Z voditelji Francije, Velike Britanije, Zvezne republike Nemčije in Sovjetske zveze se bo pogovarjal o mednarodnem političnem položaju ter denarnih in gospodarskih problemih.

• **SESTANEK FINANČNIH MINISTROV** — V Kenijskem glavnem mestu je bila letna konferenca mednarodnega denarnega sklada in svetovne banke. Že leto dni je cilj srečanja v Nairobiu — sporazumeti se o širokem osnutku načrta za bolj stabilen sistem menjave svetovnega papirnatega denarja.

• **FRANCOSKA LEVICA IMELA NAJVEČ USPEHA** — V prvem krogu kantonalnih volitev so stranke francoske levice zabeležile pomemben uspeh, saj so njihovi kandidati zmagali na največ voliščih in tako so bile volitve odložene že v prvi rundi. Najboljši uspeh je dosegla socialistična stranka in tako potrdila svoj nenehni vzpon med volilci, ki ga je zabeležila na spomladanskih parlamentarnih volitvah.

Poljski gost obiskal Gorenje

V petek, 21. septembra je bil na krajšem obisku v TGO Gorenje drugi sekretar poljske združene delavske partije Frančišek Šljahčič.

Pred vhomom v tovarno so visokega poljskega gosta sprejeli sekretar organizacije Zveze komunistov

TGO Gorenje Janez Miklavčič, njegov namestnik Milan Sterban, pomočnik generalnega direktorja Jože Herlah ter politični sekretar komiteja občinske konference ZKS Velenje Franjo Korun.

Poljski predstavnik si je zatem z velikim zani-

njem ogledal posamezne proizvodne obrate. Čeprav ni imel na voljo veliko časa, se je kljub temu nekoliko dlje zadržal v televizijski hali.

Po ogledu tovarne se je Frančišek Šljahčič sešel na krajši razgovor s predstavniki Gorenja in občinskega komiteja. Zlasti se je zanimal za socialne razmere ter standard delavcev. Ob koncu obiska so drugemu sekretarju poljske delavske partije izročili v imenu samoupravljalcev — delavcev in komunistov velenjske občine pozdravno pismo za poljskega partijskega voditelja Edwarda Gierka. V pismu je bila tudi izražena želja, da bi prvi sekretar poljske združene delavske partije Edward Gierek ponovno obiskal Velenje.

Visokega partijskega gosta iz Poljske so v Velenju nadvse priščno sprejeli. Sekretar osnovne organizacije ZKS JANEZ MIKLAČIČ je drugega sekretarja poljske združene delavske partije FRANČIŠKA ŠLJAHČIČA popeljal po tovarni (levo), gost pa se je z delavci pogovarjal o delu in drugem (desno).

OBVESTILO

Graditelje stanovanjskih hiš na zazidalnem okolišu Salek—Bevče obveščamo, da delamo elektro instalacije po konkurenčnih cenah.

Za predračun stroškov za posamezni tip gradnje se obrnite na prodajno službo Rudarskega šolskega centra Velenje, telefon 85-350.

...in domovini

• **SEJA ODBORA ZA PRIPRAVO KONGRESA** — V Ljubljani je bila seja odbora za pripravo 7. kongresa Zveze komunistov Slovenije, na kateri so opredelili vsebinska izhodišča za pripravo kongresa. V uvodnem referatu je predsednik odbora France Popit med drugim poudaril, da je znala Zveza komunistov, oprta na temeljne razredne in socialistične socialne, interese delavskega razreda, Marksistično teorijo in lastne zgodovinske izkušnje pravilno sklepati in odločati, začrtati jasno smer akcije za dosledno nadaljevanje socialistične revolucije. Ob bližnjem 7. kongresu se moramo tega globoko zavdati in temu ustrezno morajo odgovorno potekati tudi naše priprave.

• **ODLIKOVANJE TODOROVICU** — Predsednik republike Josip Broz Tito je ob 60-letnici življenja odlikovan z redom jugoslovanske zastave za posebno zasluge za svobodo in neodvisnost naše dežele in za dolgoletno revolucionarno delo Miljalka Todorovića.

• **PROSLAVA OB 30-LETNICI BITKE NA NERETVI** — V Jablaniici je bila proslava 30. obletnice bitke za ranjence v četrti sovražni ofenzivi. Na proslavi,

udeležilo se je 30.000 ljudi, je govoril predsednik zveznega izvršnega sveta Džemal Bijedić.

• **VELIKI LJUDSKI ZBOROVANJE V KOPRU IN CERKNEM** — S proslavo v Kopru je slovensko Primorje v nedeljo proslavilo 30-letnico splošne ljudske vstaje proti fašističnim zavojevalcem. V Cerknem pa je bilo veliko zborovanje borcev in aktivistov, ki imajo domicil v idrijski občini. V Kopru je na proslavi govoril podpredsednik ZIS dr. Anton Vratuša, v Cerknem pa sekretar sekretariata CK ZKS Franc Setine.

• **PREDSEDSTVO POTRDILO POROČILO DELEGACIJE NA ALŽIRSKI KONFERENCI**

— Predsedstvo SFRJ je na seji, ki jo je vodil tovariš Tito, sprejelo sklepe o rezultatih 4. konference neuvršenih držav v Alžiru in o nadaljnjem delu Jugoslavije za uresničitev sklepov konference. V njih je med drugim poudarjeno, da je predsedstvo preučilo in sprejelo poročilo, ki ga je jugoslovanska delegacija predložila na 4. konferenci neuvršenih. Odobrilo je delo delegacije in ocenilo kot zelo uspešno. Predsedstvo je posebej poudarilo izjemno vlogo predsednika Tita, ki so mu na konferenci izrekli splošno priznanje, kot enemu od utemeljiteljev politike neuvrščanja in neutrudnemu borcu za njeno nenehno krepitev.

PREDSEDNIK TITO GOVORIL V OSIJEKU — Na Trgu svobode se je v Osijeku zbralo nad 100 tisoč ljudi iz Slavonije in Baranje, da bi pozdravili visokega gosta predsednika SFRJ Josipa Broza Tita. Ta je zbranim govoril o konferenci neuvršenih, o tragičnih dogodkih v Čiti ter se zavzel za nadaljnjo krepitev bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov.

JUGOSLOVANSKO-VIETNAMSKI POGOVORI — V Jugoslavijo je na povabilo predsednika Tita prispelo delegacija republike Južni Vietnam s predsednikom prezidijuma centralnega komiteja fronte nacionalne osvoboditve NGUJEN HU TOOM na čelu. Sprejeli so jih predsednik Tito, Stane Dolanc in Mitja Ribičič.

Odlikovani planinci

Za dolgoletno prizadevno delo na področju planinstva je Planinska zveza Slovenije podelila srebrne častne značke Karlu Sitarju, Anici Podlesnikovi, Magdi Zistovi, Andreju Kuzmanu, Emilu Salmiču in Daniju Kopušarju. Odličja so podelili na svečanosti, ko so se ljubitelji gora iz Saleške doline zbrali v knjižnici. Večer so planinci sklenili z ogledom razstave fotografij, kjer se je predstavilo 16 avtorjev.

30 let Tanjuga

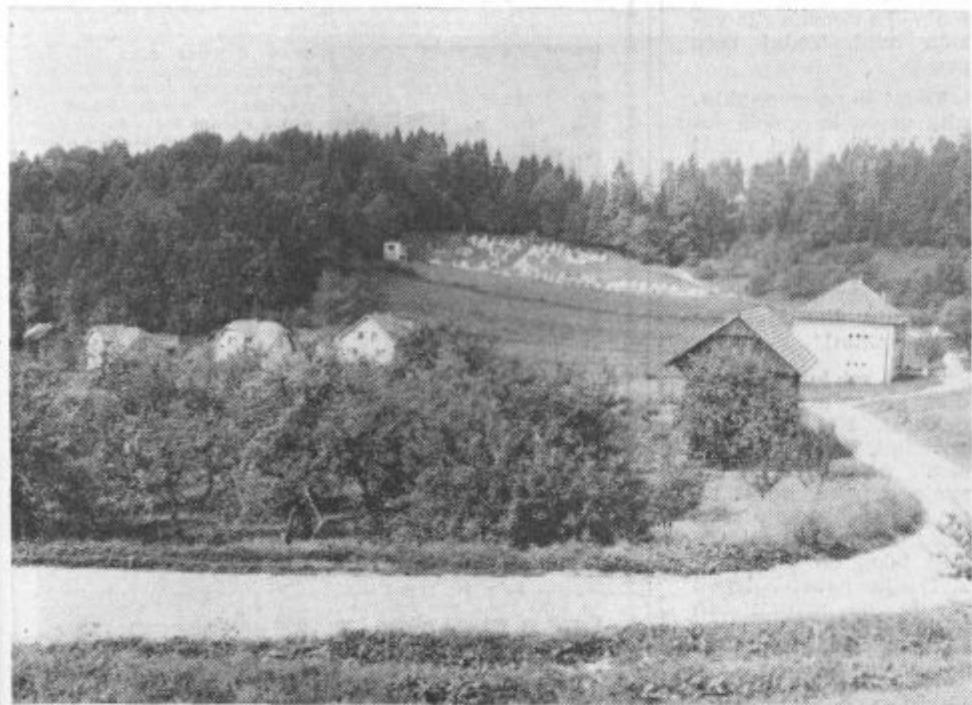
— V Beogradu je bila seja odbora za proslavo 30. obletnice ustanovitve Tanjuga. Pokroviteljstvo nad proslavo, ki bo 4. novembra letos v Jajcu, je prevzel predsednik republike Josip Broz Tito.

TITO SPREJEL POMEMBNE BRITANSKE OSEBNOSTI — Na Brionih je predsednik Tito s soprogo sprejel tri pomembne britanske člane parlamenta, med njimi Churchilla mlajšega in se z njimi zadržal dalj časa. Navzoč je bil tudi general Mac Laine, ki je bil šef britanske vojaške misije pri vrhovnem štabu NOV.

TRI NOVE ZASTAVE PRED PALAČO OZN — v članstvo svetovne organizacije so na 28. zasedanju generalne skupščine OZN v članstvo sprejeli Nemško demokratično republiko in Zvezno republiko Nemčijo ter novo državo Bahami. Na sprejemu je govoril Kurt Waldheim.

Škale so bile pred vojno lepa vasica s svojim jedrom na Škalskem griču. Na tej vzpetini, ki je danes precej nižja, je v tistih časih stalo trinajst stanovanjskih hiš, občinska hiša, dve šolski poslopji s stanovanjem za učitelje, prosvetni dom in cerkev. Seveda je bila na griču tudi vaška gostilna. Vse to je v nekaj letih izginilo, kajti vasica je globoko pod sabo nosila bogata nahajališča premoga. Grič so zaradi kopanja lignita vse bolj načenjale razpoke in v nekaj letih se je lepa vasica pogreznila in popolnoma izginila. Škale so izgubile svoje jedro.

Cepprav so od tistih časov pretekla skoraj že tri desetletja, ljudje še vedno ne morejo pozabiti, da jim je zemlja požrla vaško središče, vrnila pa jim ni ničesar. Skoraj ničesar.

Danes imajo Škale skupaj s Hrastovcem približno tisoč sto prebivalcev. Kraja skupaj tvorita eno krajevno skupnost. Škale imajo več zaselkov: Podlubela, Lažoš in predel ob Sopotu. Nekateri od teh zaselkov so se v zadnjem času po številu prebivalcev zelo povečali. Še zlasti to velja za Podlubelo ter predel ob Lepeni. Na tem območju je v nekaj letih zrastle kar 45 hiš, v gradnji pa jih je še 17. Vse več je novih hiš tudi ob Sopotu, pri gradnji pa v zadnjem obdobju ne za-

SLAVKO LIPNIK

ostaja tudi Hrastovec. Vsega skupaj je bilo v celotni krajevni skupnosti v minulih nekaj letih sezidanih okrog 100 hiš. Zato je razumljivo, da se krajanje niso strinjali na javni razpravi o izhodiščih za srednjeročni razvojni načrt občine Velenje do leta 1980 ter o ustavnih spremembah s podatkom, da se je krajevna skupnost od leta 1953 do 1971 povečala le za enega prebivalca. Od 723 na 724. »Ne moremo se popolnoma strinjati s trditvijo, da se kraj v zadnjih dvajsetih letih številčno ni o-

krepil. Po mojem je do napadne ocene prišlo zato, ker urbanisti niso upoštevali, da je krajevna skupnost v zadnjih nekaj letih dobila okrog 100 novih hiš. Na drugi strani pa so šteli zaselke, ki jih danes ni več. Iz katerih so se morali ljudje zaradi ugreznitve izseliti. Tako so zaselke, ki so se ugreznili, odštevali na račun novih naselij,« je povedal v zvezi s podatkom, da se prebivalstvo v Škalah v dveh desetletjih ni povečalo, občinski odbornik Slavko Lipnik. Za nameček naj še dodamo, da se je v Škalah pogreznilo kar 44 hiš (izginil je celoten zaselok Pleterje, ki se je razprostiral severno od novega jaška), 21 pa jih je bilo priključenih drugim krajevnim skupnostim.

Tudi predsednik krajevne organizacije SZDL Rafael Kopušar je pripomnil, da številke o naseljenosti niso točne. Hkrati je poudaril, da se danes Skalčani vračajo nazaj, kljub temu, da je oddaljenost kraja od Velenja iz leta v leto večja.

Prav povezava z mestnim središčem je problem številka ena tako za Skalčane kot tudi za Hrastovčane. O cesti razpravljajo na vsakem se tako majhnem sestanku. Dolga leta so se Skalčani vozili v Velenje po cesti, ki se je priključila na cesto Soštanj—Velenje pri Glinškovem klancu. Potem so si pred leti asfaltirali pot mimo Jezera. Po nekaj letih je asfalt in njihov trud zalila voda. Zdaj je njihova »najbliža« pot v Velenje po cesti Hrastovec—Jezero. Po odcepu, ki se pri starem kamnolomu priključi na odsek Hrastovec—Jezero. Vendar pa tudi ta cesta niti za Hrastovčane niti za Skalčane ni v redu, ker pelje čez eksploatacijsko območje in jo je treba neprestano vzdrževati. Vzdržuje jo rudnik. Zato krajanje odločno vztrajajo, da se je treba z rudnikom dogovoriti, ne samo ustmeno, ampak pismeno, da je treba redno in učinkovito

vzdrževati cesti Rudarski dom—Hrastovec in Jezero—Škale, po končanem kopanju pa naj bi ta odseka ponovno dobila asfalt. Kajti od obljub, kot je slišati med ljudmi, se ne da živeti.

RAFAEL KOPUŠAR

ti. Prav tako nasprotujejo temu, da bi cesto Škale—Konovo »vrinili« v program razvoja krajevne skupnosti. Ta cesta je za njih nesprejemljiva že zato, ker je predolga. Predlagali so, naj vključijo v svoj program zainteresirane krajevne skupnosti.

Poleg dobro urejene ceste pa bi Skalčani radi dobili nazaj tudi svoje središče. Prav zato so se odločili, da bodo do nadaljnjega ustavili zasebno gradnjo okrog šole. Najprej bi radi zgradili dve stanovanji ob šoli, ki sta nujni, če hočejo, da bodo dobili učitelje. V šolo, ki je stara že približno 20 let, je bilo doslej zelo malo vloženega. Pa še to kar je bilo, so v glavnem naredili z udarniškim delom, je dejal Rafael Kopušar. »Šola ni bila namenjena grajenju. Najprej so mislili, da bo to prosvetni dom, ko pa so bili temeljni že narejeni, so načrte spremenili. Na šoli se je pojavila tudi razpoka. Domnevamo, da je nastala zaradi slabih temeljev. Verjetno zato, ker ob gradnji ni bilo izvedeno odvodnjavanje.

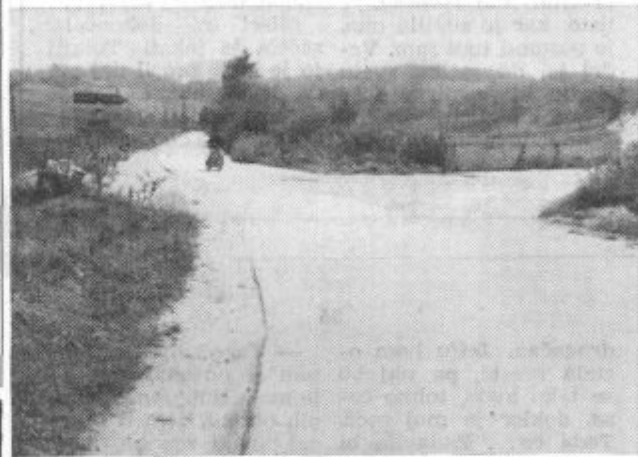
Skrbi pa nas to, da se je nad šolo pojavila razpoka v zemlji.« Poleg stanovanj, bi krajanje radi uredili še otroško igrišče ob šoli. »Zavedamo se, da je zdrava telesna vzgoja mlademu človeku potrebna. Naši otroci do zdaj te možnosti niso imeli. Vse igre izvajajo pred šolo na cesti. Zato bomo še do zime uredili udarniško odvodnjavanje pred šolo, tako da bi otroci škalske šole čimprej dobili prepotrebno igrišče. Vse sile pa bomo vložili tudi v to, da bi že do leta 1975 dobili otroški vrtec, saj je veliko družin, kjer sta oba starša zaposlena, starih mam pa ni dovolj.« Predsednik krajevne organizacije je iznesel še vrsto problemov, o katerih so zelo kritično spregovorili krajanje na javni razpravi. Delavci, ki se vozijo na delo v Velenje z avtobusom, so bili zelo ogorčeni, zaradi neodgovornosti Izletnika. Vse več je primerov, da avtobus delavce zjutraj ali zvečer pelje na delo, domov pa morajo peš, ker ga enostavno ni. Slišati je bilo, da se to dogaja zato, ker Izletnik uporablja avtobus, s katerim prevažajo delavce, tudi za izlete. Delavci vidijo edino rešitev v tem, da bi v Škale in Hrastovec uvedli redno avtobusno prevozo.

Škalčani in Hrastovčani že dolga leta tarnajo zaradi slabe dostave pošte. Radi bi, da bi dobivali časopise vsak dan, ne pa tako kot sedaj, ko jih poštar obišče le vsak drugi dan. Rafael Kopušar se strinja z izjavo direktorja velenjske pošte, da je premalo pošte za Škale in Hrastovec. »Vendar pa moram opozoriti na to, da veliko krajanov dobiva dnevno časopisje in drugo pošto kar v delovne organizacije, kjer smo zaposleni, ravno zaradi prereditve dostave.« Krajanje tudi ne zahtevajo, da bi moral poštar obiskati vsako hišo. Med drugim so predlagali, da bi uredili poštna zbirališča, in to zlasti za tiste prebivalce, do katerih je dostop z motorjem resnično težak.

V pogovoru s predsednikom krajevne organizacije SZDL in občinskim odbornikom pa smo se dotaknili tudi predloga, ki je iznešen v izhodiščih srednjeročnega razvojnega načrta velenjske občine, da Hrastovec ne bi več spadal pod krajevno skupnost Škale. V izhodiščih je namreč zapisano: Hrastovec je središče predela, v katerega gravitirajo tudi Škalske Cirkovce. Zlasti Skalčani so se zavzemali za to, da bi kraja ostala še naprej v okvirju iste krajevne skupnosti, kajti po njihovem mnenju mora biti krajevna skupnost velika, da je sposobna za samostojno življenje. »En kraj nima toliko ljudi pripravljenih za delo, če pa združimo vsi sile, lahko seveda več naredimo. Da lahko dva kraja dobro sodelujeta, kaže tudi to, da so pred leti tako Hrastovčani kot Skalčani dobili svojo asfaltirano cesto.« je povedal Slavko Lipnik. Menil je tudi, da se konflikti pač pogosto porajajo, vendar jih je treba pametno in skupaj odpravljati.

V zvezi s tem pa je treba povedati še to, da bo mo-

rala krajevna skupnost, če bo še naprej ostala takšna kot je, nujno dobiti novo središče. Sedaj naj bi bil center kraja pri šoli, blizu katere je tudi majhna trgovina. Če gremo od trgovine še nekaj sto metrov naprej, pridemo do gasilskega doma oziroma doma družbenopolitičnih organizacij. Trije objekti, za katere pa lahko trdimo, da ne morejo v celoti izpolnjevati svojega namena. Dom je premajhen. Nima prostorov za hišnika, garaža in orod-

CESTA JE V ŠKALAH PRISOTNO VPRAŠANJE

NE SPOŠTUJEJO ODLOKA O ODVAŽANJU SMETI

Komunalno obrtni center Velenje ima poleg vrste dejavnosti v svoj delovni program vključeno tudi pobiranje in odvažanje smeti ter odpadkov iz gospodinjstev in drugih virov v Velenju in Soštanju. Pobiranje smeti pa si ni izmislila komunalna sama, ampak so tako sklenili vsi občani oziroma njihovi izvoljeni predstavniki, ki so maja pred dvema letoma glasovali za odlok o obveznem zbiranju in odvažanju smeti ter odpadkov.

Odlok ima seveda več členov. Spomnili se bomo le dveh. Četrty člen začenja takole: Uporabniki stanovanj in podjetja v mestih Soštanj in Velenje so dolžni odlagati smeti in odpadke v smetnjake, ki so za to določeni. In naprej. Posode priskrbi Komunalno obrtni center Velenje na stroške stanovanjskih hiš po predhodnem naročilu. Prav v tem grmu pa tiči zajec.

Odlok je pač neke vrste zakon, ki ga je treba spoštovati. Zato so v komunalno obrtnem centru dosledno izvajali drugi odstavek osmega člena, ki pravi: Odvažanje smeti in odpadkov iz gospodinjstev se opravlja po potrebi, vendar najmanj 2-krat na teden. Tako »pobirajo« smeti tudi pri tistih hišah, ki nimajo smetnjakov. Ker je tovarnjak pač opravil vožnjo mimo teh gospodinjstev, čeprav lastniki menijo, da po nepotrebnem, so ti konec polletja dobili račun za plačilo za KOC opravljenega, za lastnike brez posod pa neopravljenega dela.

V Velenju je 133 zasebnih hiš, kjer pobira smeti KOC. Med njimi ni veliko tistih, ki so brez posod. Več je takšnih, ki zelo radi

jarna sta v istem prostoru, pa še ta je zelo tesen. Ta prostor uporabljajo tudi za razne prireditve in sestanke. Takrat gasilski avto pač poifisnejo na prosto. Prav tako dom, ki se stiska med cesto in potokom Sopotu, ogroža sam potok. Skalčani so že predlagali, da bi Sopotu na tem mestu regulirali ali pa morda prestavili strugo. S tem bi dobili tudi prostor za razširitev doma. Tudi trgovina že postaja premajhna, šola pa je letos izgubila četrty razred. To je le nekaj problemov, ki najbolj tiščijo Skalčane in Hrastovčane. Ali naj ostaneta kraja še naprej združena, bo seveda izrečnih še veliko besed. Ob vsem tem pa bo treba izhajati iz tega, da bodo zadovoljene potrebe prebivalcev obeh krajev.

pozabljajo na plačilo. V Soštanju pa so letos poslali 313 računov in ugotovili, da 30 hiš ne spoštuje odloka. In namesto denarja so nazaj v KOC priromali ne preveč lepo popisani računi. Prelistali smo nekaj teh »pisem« in ugotovili, da nekateri niso kupili posod, ker imajo centralno ogrevanje. Takšno ogrevanje ne potrebuje premoga, zato tudi nimajo smeti, zatrjujejo. Drugi spet pišejo, da vse odpadke skurijo v peči, pepel pa odnesejo na svoj vrt. Potem neki občan navaja, da ni najboljši način, po katerem ugotavljajo količino smeti. To utemeljuje s tem, da dva starejša zakonca ne moreta imeti več odpadkov kot mlada veččlanska družina, pa čeprav je njuna hiša precej večja. V KOC namreč količino odpadkov ocenjujejo po površini stanovanja. V pismih pa je bilo tudi precej žalitev ljudi, zaposlenih v komunalni. In ko smo takšna pisma prebrali, kar nismo mogli verjeti, da imajo posamezniki tako bogat besedni zaklad. Žal teh »odpadkov« naš časopis ne prenese.

Nočemo biti razsodnik v sporu med nekaterimi opravičeno ali neopravičeno prizadetimi občani in KOC. Tre vrstice smo napisali le zato, ker se nam zdi, da je nekaj narobe. Morda bo treba poostrižiti kazni, se potruditi in dokazati, da vseh odpadkov vendarle ne moremo skuriti... Ali pa je morda odlok resnično premalo elastičen?!

Jeff je kupil injekcije na črni borzi, razumljivo po veliko nižji ceni kot pa je njihova dejanska cena. Ostali denar je zapil. Ko je pa deklica umrla, je skušal skriti sledi svojega zločina. Iskala sem jih vsepovsod, da bi videla kakšne so. Toda nikjer nisem mogla ničesar najti...

Jok jo je dušil, da ni mogla govoriti. Tom jo je tiho poslušal in skušal skriti svoj bes. Skušal jo je potolažiti.

— Slučajno je delček etikete z injekcijo padel za otroško posteljico. To, to je tisti delček etikete, to je moj corpus delicti.

Iz njene roke je vzel papirček rumeno-zelene barve. Na spodnjem robu papirčka je lahko prečital ime tovarne. V tisto, kar je sumila ona, je posumil tudi sam. Vedel je, da so na svetu ljudje, ki se mirne duše igrajo z življenji drugih.

Ime tovarne oziroma družbe, ki je izdelala to

injekcijo, ni bilo popolnoma izpisano. Prečital je lahko le zadnji del njenega naslova »... KEMIS CO; 43 RAI STREET NEW YORK«.

Prosil jo je naj mu da ta delček etikete, da bo temeljito preiskal, kaj se skriva za tem naslovom. Ze je hotel spraviti etiketo v žep, ko mu je energično dejala:

— Ne, ne Tom! To je stvar, ki zadeva mene in mojo družino. Pravzaprav samo mene. Sumim in to hočem tudi sama preveriti. Ta sum me je tako prevzel, da sem že sedaj prepričana, da so bile injekcije ponarejene. Našla bom to bando, ki je umorila mojega otroka in maščevala se ji bom. Če bo tako, bo moj zakon uničen, tedaj...

Misel ni dokončala, začela je jokati. Tolažil jo je in jo prosil naj mu da delček etikete, kar je ponovno odbila.

Tom je dobobra po-

znal delovanja ameriškega podzemlja. Da bi se tako slabotna in duševno strta ženska kot je Ava spoprijela z ameriškim podzemljem, s katerim se je komaj borila policija?

Videl je, v kakšno nevarnost se podaja, tako da je komaj krotil strah, bes in jezo zaradi njene vztrajanja, da je to le njena zadeva. Ni se hotela obrniti na policijo in jo zaprositi za pomoč, ker je menila, da policija ne bo s tako predanostjo in vestnostjo preiskovala stvar kot ona — mati.

To je vprašanje, ki ga mora sama osebno rešiti.

— Če se bom vrnila živa in zdrava, te prosim, zapomni si moje besede...

— Ljubim te in ljubila sem te. Sanjala sem o najinem skupnem življenju. Toda življenjska pota so bila močnejša od

mene. Napake sva naredila oba. Če bom umrla na tej poti, vedi, da bom umrla s tvojim imenom na ustnicah. Ne prepričaj me! Če mi bo uspelo dokazati, da je Jeff kriv za smrt mojega otroka, me ne bo nobena sila vezala nanj. Tedaj bom prosta...

Tedaj je ponovno sklonila glavo in začela jokati. Ko je hotel nekaj reči, mu je jokaje rekla:

— Toliko časa, dokler je on moj mož, je najin zakon veljaven, ga bom branila, skrbela zanj in ga pazila. Razumeti me moraš, Tom!

Težko mi je od tistega dne, ko si me prvič poklical. Ne morem ti povedati, kako in koliko sem pretrpela zaradi svoje napake, ko si mi prvič razkril svoje srce. Toda, Tom, razumi, da sem taka, da sem se v življenju naučila trpeti in da ne morem biti

OBRAČUN

drugačna. Jeffu bom ostala zvesta, pa naj bo še tako hudo, toliko časa, dokler je moj mož. Toda če... Zadržala bi ga lahko s svojimi rokami, lahko bi mu sama sodila!...

Tistega večera se je vrnil Tom domov ves o-motičen. Njena podoba, njena veličina sta rastli pred njegovimi očmi, pa čeprav ga je še tako bolela vsaka njena beseda. Mimo nelagodnosti, ki jo je nosil v sebi, je sam sebi ponavljal: »To je žena, takšna kot jo potrebujem. To je bitje, to je človek. V svojih upih se nisem zmotil!«

Hkrati se je spomnil, da je nikakor ne sme pustiti same na tako nevarno pot. Ze naslednjega dne zjutraj ji je telefoniral in jo zaprosil, naj mu dovoli, da jo spremlja. Ava je pa tudi to kategorično odbila in mu ponovila, da je to le njena stvar.

— Tako mati, sedaj sem ti povedal vse. To je moja ljubezen. V glavnih obrisih sem ti povedal svojo zgodbo, mojo ljubezen ter ti povedal zakaj se nisem doslej oženil. Vem, da se ti ne boš strinjala s tem. Takoj si me popravila, ko sem dejal žena in dekle. Popravila si me zato, ker si bila prepričana, da sem se zmotil in da teče beseda o dekletu. Vem, da se ne bi strinjala s tem, da bi se tvoj sin oženil z ženo nekega gangsterja.

Težko mi je mati, zelo težko. Na Avo me vežejo najlepši spomini. Zato sem tako dolgo molčal. Sedaj sem se pa odločil, da ti povem vse. Če se bom poročil z njo, ne boš nikoli slišala jeka vnuka, ki si ga tako želiš.

Avo poznam že leta. Rad te imam, mati, in te spuštam. Njo iskreno ljubim in spoštujem.

Najsrečnejši bi bil, če bi lahko dosegel, da bi se vidve razumeli. Prepričan sem, da bi ti sprejela moje mnenje, če bi jo poznala. V to sem prepričan, kajti Ava je najplemenitejša bitje na svetu! Ne vem, kaj vse se bo še zgodilo in kako se bo vse skupaj končalo...

Pri teh besedah je njegov glas trepetal. Zastal je, kot da bi nekaj priskrboval, zatem je pa nadaljeval:

— Žal mi je, da vzdihuješ mati. Žal mi je, da sem te razočaral. Toda ali bi imela rajši še naprej moj molk? Ali bi ti bilo takrat lažje? Ali bi imela rajši, da bi te nalogal? Tako sedaj vsaj veš, kaj mislim in so ti moja dejanja jasna. V ostalem, to je bila moja dolžnost, dolžnost, ki mi je narekovala, da ti vse povem. Zelo težko mi je zaradi tvojih vzdihov,

verjemi, da je meni še težje...

Oba sta nekaj časa molčala. Gospa Tomps je globoko vzdihovala, ravno tako kot Tom. V temi je opazil njeno kretnjo, kot da je potegnila iz obleke robček in da si briše solze. Hotel jo je potolažiti, toda zakaj? To bi bilo laganje, ne bi bilo iskreno.

Ko je že hotel po daljšem molku vstati in ji reči, da bi šla počivat, je spregovorila gospa Tomps z dokaj umirjenim glasom:

— Tudi če ti je za- branila, da ne smeš z njo, zakaj je ne spremljaš na skrivaj, Tom?

Po dolgem času je začutil, kako mu je začelo srce kar poskakovati od sreče. Iznemada se je vzdignil in objel mater.

DALJE PRIHODNJIČ

Delavci v politični šoli

Pred kratkim se je na Dobrni začela enoletna srednja politična šola. Obiskuje jo 36 mladih komunistov, neposrednih proizvajalcev z območja celjske in zasavske regije. Med njimi je tudi pet delavcev iz delovnih kolektivov velenjske občine. Obiskali smo jih med opoldanskim počitkom in skušali zvedeti, zakaj so se odločili za to šolo in kaj od nje pričakujejo.

ANTON GOLOB, kvalificiran usnjar v tovarni usnja Šostanj: Vseskozi že živim za politično delo.

TOMO JURČEC, električar v termoelektrarni Šostanj: Tukaj smo šele dober teden, zato je razumljivo, da prvi vtisi niso najboljši. Urnik se mi zdi malce prenatrpan. Vedeti morate, da je že nekaj let preteklo, odkar smo bili nazadnje v šolskih klopih. No, prepričan sem, da homo začeto tremo hitro premagali in se spet vživeli v šolsko delo. Predavanja trajajo od osme do dvanajste ure, popoldne od petnajstih do osemnajstih pa imamo seminarje. Seveda sem tukaj, da bi obogatil svoje znanje. Kako mi bo to uspelo je predvsem odvisno od mene, mojega prizadevanja; pa tudi od predavateljev, kako bodo predavali.

Med drugim sem bil že mladinski predsednik, pa tudi sekretar tovarniške organizacije zveze komunistov. Potem ko sem že nekaj časa opravljal delo kvalificiranega usnjara, sem se nameraval vpisati na srednjo usnjarsko šolo v Domžalah, vendar sem moral to željo kmalu opustiti.

Zaradi gmotnih težav pa tudi zato, ker bi se bil moral po službi voziti na predavanje v Domžale. Ob delu pa tega verjetno ne bi bil zmogel. Šola mi bo veliko pripomogla, da bom lažje in uspešneje delal na političnem področju in lažje pridriral v bistvo problemov. Zdaj sem znanje pobiral na različnih seminarjih in tečajih, obiskoval pa sem tudi večerno politično šolo v Velenju.

FERDO PARFANT, kontrolor v tovarni gospodinj-

ske opreme Gorenje: Slučajno sem zvedel, da se bo na Dobrni začela enoletna politična šola. Ker si pač vsakdo želi, da bi čimveč znal, sem se prijavil in danes sem tukaj. Kot mladinski predsednik obrata pralnih strojev sem imel večkrat razne pogovore, kjer se je pogostokrat zahtevala politična razgledanost. Mislim, da si bom v enem letu prav to pridobil. V podjetju so mi tudi obljubili, da me bodo, potem ko bom šolo opravil, postavili na drugo delovno mesto. Če bi ostal na tem, ki sem ga doslej opravljal, ne bi imel dovolj časa za politično dejavnost. V popoldanskih urah pa vsega tudi ne zmoreš opraviti.

ANTON STAJNER, rudar v rudniku lignita Velenje: Ze lani, ko so to šolo ustanovili pri republikanskem centralnem komiteju, sem bil kandidat. Iz občine pa je lahko odšel le eden. Na žalost, jaz nisem bil tisti. Doslej sem veliko delal na političnem področju. V občini sem bil sekretar aktivne neposrednih proizvajalcev, član občinske konference zveze komunistov. Tudi na rudniku sem bil zelo aktiven. Vseposvoda se je izkazalo, da sem premalo politično izobražen. Zato sem prepričan, da bom znanje, ki ga bom v tej šoli pridobil, pozneje zelo koristno uporabil v praksi.

FRANC LESNIK, kovinar na rudarskem šolskem centru: Tudi mene je dejavnost v samoupravnih organih našega kolektiva privlekla v to šolo. Če sem zamokritičen, moram priznati, da sem imel kot predsednik delavskega sveta večkrat težave pri delu zaradi nezadostnega političnega znanja. Prepričan sem, da mi bo šola v precejšnji meri odpravila te vrzeli in veliko pripomogla, da si bom obogatil znanje. Predmetov je namreč kar precej, pa tudi zelo obširni so.

Med enoletnim šolanjem si bodo slušatelji prav gotovo zelo obogatili znanje, ki ga bodo, potem ko bodo spet v svojih tovarnah, z veseljem prenašali na druge. Več vedeti, več znati, boljše spoznavati bistvo problemov: to je bil moto, ki jih je vodil na Dobrno. Zaradi tega so jim v podjetjih omogočili šolanje.

DALJE PRIHODNJIČ

Običajno svoj rojstni kraj in kraj, v katerem stalno živimo najmanj poznamo. Prav tako je s turizmom. Vsak misli da je pravi turizem, če potuje nekam daleč v London, Pariz ali pa v sončno Španijo in bogve kam po Sredozemlju, medtem pa ne pozna niti svoje ožje domovine.

Istra v SR Hrvatski je le nekaj več kot dvesto kilometrov oddaljena od Saleške doline.

Ta predele naše domovine je ravno naši generaciji široko odprli svoja vrata: turizem se je razvil šele v zadnjih desetih letih. Mnogi Slovenci Istro že poznajo, saj je v juliju in avgustu tu polno naših rojakov — v Poreču, Vrsarju, Umagu, Novigradu in Savudriji, Puli in drugih manjših obmorskih turističnih centrih. Vendar pa obstoja še druga Istra v notranjosti polotoka, ki ima prav tako svoje mikavnosti, katerih ni podcenjevati.

Potujte, dragi bralci, malo z nami po Istri in videli boste, da ne bo časa za dolgčas. Tokrat se bomo omejili le na hrvaški del tega polotoka, na slovenski del bomo pa odpotovali ob drugi priložnosti.

Za orientacijo naj vam povemo, da ima Istra obmorski del, ki ga sestavljajo občine Pula, Umag, Novigrad in Poreč in celinski del z občinami Buje, Pazin, Labin in Buzet.

Za boljše orientacijo naj povemo tudi nekaj zgodovinskih podatkov, ki so očitno vplivali na ta del Jugoslavije in ji dali svoj pečat in specifičnost.

V prastarih časih so tu živeli Histri, Japodi in Liburni. Od teh je ostalo malo sledi — ali je ostala melodika, ki je tipič-

na za istrsko pesem in se je ohranila do današnjega dne. Mnogi turisti ne vedo od kod ta raztegnjena pesem v molih, ki jo prepevajo istrski ribiči in kmetje.

Ta melodika je keltskega porekla in se je ohranila prek tisočletij, tako, da se je znašla ob koncu dvajsetega stoletja v popevkah moderne zabavne glasbe.

PO ISTRI

Avtohtone praprebivalce so hvalili že Rimljani, da imajo dobro vino in dišeče olivno olje. Takrat je to bilo tudi najbogatejše področje na Jadrani z ribami. Ze takrat so tu ljudje živeli od ribolova in živinoreje. Največ je tu bilo ovac.

V VI. stoletju so prišli v Istro Hrvati in Slovenci. Vendar so kmalu prišli pod oblast Benetk. Cerkveni poglavarji in fevdalci so Istro grobo izkoriščali. Benečani so plenili po Istri in odnašali vse kar jih je zanimalo: žito, meso, volno, olje, ribo, sol in okrasni kamen. Večina Benetk se blešči z istrskim kamnom, ki so ga morali dajati svojim gospodarjem. Tudi lesa je šlo mnogo v Benetke, ki so ta predele pretežno ogulile. Beneška eksploatacija je trajala nekaj stoletij in življenje je bilo tu iz dneva v dan slabše. Fevdalne oblasti so se menjale kot na tekočem traku. Samo pazinska grofija je od 1380 do 1766 leta enaindvajsetkrat menjala svoje gospo-

darje. Ti so bili vedno le tuji, ki se niso brigali za življenje svojih podanikov. Zaradi tega so prebivalci zapuščali Istro. Za ilustracijo naj navedemo podatek, da je imela Pula, glavno mesto Istre v 17. stoletju samo še 350 prebivalcev. Isto je bilo s Porečom. Rezultat takšne fevdalne vladavine je bila lakota, bolezen in vpadi benečanske soldateske.

V času Rimljanov niso v Istri do 19. stoletja zgradili niti ene ceste, čeprav so bili Rimljani znani po gradnji cest po vseh drugih krajih svojega imperija.

Leta 1814 so ti kraji po krajšem obdobju Napoleona in francoske oblasti prišli pod Avstro-ogrsko monarhijo. 1848. in 1849. leta po revolucionarnih dogodkih v Evropi so v Istri ukinjeni fevdalni odnosi. Blivši kmetje so začeli kupovati zemljo.

Avstrija je rada kupovala istrsko vino, ki so ga pili celo na dunajskem dvoru. Visoko je cenila vzhodno obalo Jadrana in iz Pule je kmalu zrastel važen vojno-industrijski center. 1846. leta so začeli z gradnjo luke in 1850. leta z gradnjo ladjedelnice. Od 1000 prebivalcev v 19. stoletju je prebivalstvo tega mesta zrastlo na 25.000, a 1910 že na okoli 60.000 ljudi.

Avstrija je v Istri zgradila dvajset tovarn za predelavo rib. V Rovinju tobačno tovar-

no. Rudniku Raša je povečana proizvodnja premoga v kratkem času.

1886. leta so Istro povezali z železnico z Dunajem. To je bila proga Divača—Pula in Kanfanar—Rovinj. Slednja je pred leti ukinjena.

Avstrija je zgradila v Istri mnogo upravnih centrov, zdravilišč in klimatskih okrevališč. Staroavstrijski izgled mnogih mest se je vrnil v nekatere centre, ki so sicer imeli pretežno obeležje beneške arhitekture.

Avstrija je gospodarstvo usmerjala v korist svojega cesarstva. Pula je postala vojno-strateška baza in takoj po propadu stare monarhije je številno prebivalstva v tem mestu padlo za 20.000.

Tu je mnogo naših dedov in pradedov služilo mornarico in zategadelj je bila Istra našim starim bolj znana kot naši generaciji.

Leta 1918 je Istra prišla pod Italijo.

Več kot sto let je bila Istra vezana na svoje avstrijsko zaledje — a pod Italijo je to svoje zaledje izgubila. Italija je imela dovolj pristanišč in ladjedelnic. Ta predele za Italijo ni bil gospodarsko interesanten. Veliki kapitalistični proizvajalci so pritisnili k tlom istrskega kmeta. Veliko večino kmetov so davki spravili na boben. Kmetje so se proletarizirali in šli v rudarje na labinsko področje. To področje istrskih rudnikov stalno raste, ker Italija nima premoga.

KJE ZDRAVSTVENI DOM V ŠOŠTANJU?

V Velenju so se pred dnevi sešli na razgovor člani sveta zavarovancev velenjske občine z območja Šoštanj in skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja, predstavniki krajevne skupnosti, krajevne organizacije SZDL in delovnih organizacij Šoštanja ter predstavniki SŠ ZD Velenje. Na sestanku, ki ga je sklical svet zavarovancev občine Velenje, so razpravljali o vprašanju, ki je že odprto več kot leto dni; kako naj bi dobil Šoštanj z okolico čimprej boljši zdravstveni dom. Sedanja zdravstvena postaja namreč ne ustreza zaradi premajhnega števila prostorov, ki so poleg tega še nefunkcionalni, niti občanom niti zdravstvenim delavcem.

Zdravstveni dom Velenje je že lani skušal ta problem rešiti s preselitvijo

zdravstvene postaje v nekdanjo občinsko zgradbo v Šoštanju. Medtem so že napravili tudi idejni projekt urejenosti prostorov. V prtiličje bi preselili lekarno, ki je zdaj zasilno v prostorih zasebne hiše. Polovico spodnjih prostorov bi še vnaprej lahko uporabljali v druge namene. Morda bi v njih lahko našla svoje mesto veterinarska služba. V prvem nadstropju so predvidene tri splošne ordinacije s čakalnicami in drugimi ustreznimi prostori. V tem nadstropju bi bili tudi dispanzer za žene in otroke, ginekološka ambulanta, otroška zobna ambulanta in patronažna služba.

V tretjem nadstropju bi bili dve zobni ambulanti s čakalnicami, soba za dežurnega zdravnika, ustrezni laboratoriji in rentgenski oddelek.

Po predvidevanjih arhitekta, ki je izdelal idejno skico, bi bilo potrebnih za preureditev zgradbe približno 2 milijona dinarjev. Če bi lahko nekdanjo občinsko zgradbo izpraznili pravočasno, bi Šoštanjčani in prebivalci okoliških krajev že prihodnje leto dobili boljši zdravstveni dom, zdravstveni delavci pa boljše delovne pogoje.

Da vsa stvar še ni prav krenila z mrtve točke, so »kriva« podjetja oziroma ustanove, ki zdaj uporabljajo te prostore. Pri tem pa nastaja vprašanje, kot je bilo slišati na sestanku, kje naj dobijo druge. Zato so se na sestanku dogovorili, da se bodo predstavniki krajevne skupnosti čimprej sestali s predstavniki prizadetih podjetij ter skušali najti možnosti za izpraznitev zgradbe. Družine, ki

zdaj stanujejo v nekdanji občinski zgradbi, pa bodo lahko ostale v njej tudi v primeru preureditve nekdanjega občinskega poslopja.

Ce se predstavnikom krajevne skupnosti ne bo uspelo dogovoriti z omenjenimi podjetji, preostaja še druga možnost — da v Šoštanju zgradijo nov zdravstveni dom. Ob tem pa se spet odpira vprašanje, kje dobiti denar za novo zgradbo. Po predvidevanjih bi bilo treba odšteti približno milijardo starih dinarjev. Toliko denarja pa sklad zdravstvenega zavarovanja v nobenem primeru ni sposoben zagotoviti. Zbral bo lahko le okrog 200 starih milijonov za adaptacijo stare občinske zgradbe. Vprašanje pa je tudi, če bi gospodarske organizacije in prebivalci lahko zbrali preostali denar.

prodaja na

JAVNI DRAŽBI

dne 2. 10. 1973 ob 9. uri v strojnem parku Družmirje Šoštanj naslednja osnovna sredstva:

- Ford Combi 8 sedežev
- Traktor Steyer 18 KS
- Prikolice 3 t, kiper
- Skropilnica Steyer
- Trosilec umetnega gnoja
- Gumi voz
- Krožni žagi
- Kosilnice BCS
- Plug dvobrazdni
- Brana klinasta
- Grudnik
- Silo kombajn
- Obračalnik — Maraton
- Stiskalnice lesene
- Stiskalnica železna
- Sadna mlina
- Elektromotorji

in drugi razni priključki

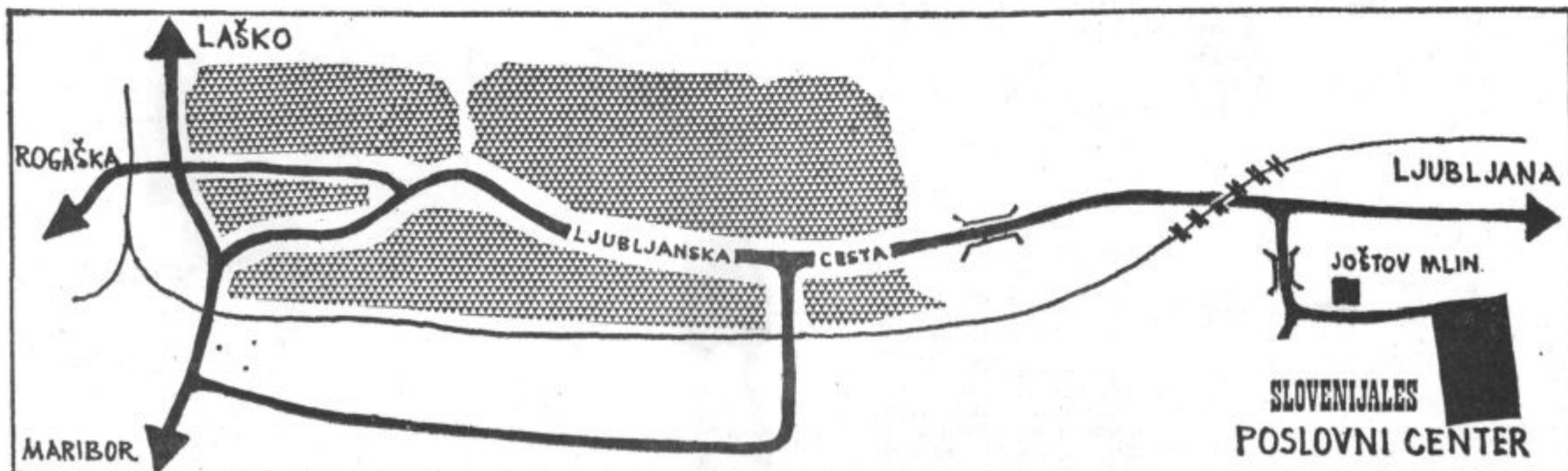

NOV POSLOVNI CENTER

Ste že kdaj pomislili, kakšna dragocenost je danes čas?

Najbrž niste, SLOVENIJALES vam nudi priložnost, da to spoznate. Novi skladiščni prostori v Medlogu (v neposredni bližini Joštovega mlina) vam omogočajo pregled, izbiro in nakup vsega, kar boste po potrebi pri gradnji vaše hiše. Ne samo stavbno pohištvo, tudi gradbeni material širše iz birste, rezan les, plošče, furnir, lesenit, ult rapas, vezane plošče, vse vrste instalacijskega materiala in material za centralno ogrevanje prostorov, zidno in sanitarno keramiko. SLOVENIJALES prihaja v vaš novi dom z vsem, kar boste zanj potrebovali. Vse na enem mestu, pregledno, hitro, kakovostno in sodobno. To je prihranek časa, prihranek v izdatkih.

SLOVENIJALES
VAM SVETUJE
IN NUDI!

Siemensovi predstavniki zavračajo odgovornost

VELIKE NALOŽBE ZAHTEVAJO DRUGAČNE PRISTOPE

V Ljubljani je firma Siemens Ag. pripravila tiskovno konferenco, ker so bili v slovenskih časnikih zapisi, da je za okvare v elektrarni Soštanj 3 odgovorna tudi ta zahodnonemška tvrdka. Na tiskovno konferenco so prišli generalni direktor Siemensove tovarne Kraftwerk Union za proizvodnjo termo in atomskih elektrarn Hasso Leiste, dipl. inž., načelnik oddelka za termo in nuklearne elektrarne Marko Killer, dipl. inž., vodja projektiranja Odilo Kluegel, višji inž. in vodja oddelka za elektro opremo Oktavian Sokoliuk, dipl. inž.

Predstavniki Siemens so imeli že naprej pripravljeno izjavo, v kateri je bilo poudarjeno, da je opremo za elektrarno Soštanj 3 dobavilo več dobaviteljev. Ker Siemens, ki je dobavil le turbino in elektrotehniške naprave, ni imel z investitorjem sklenjene generalne pogodbe, odgovarja zaradi tega le za svojo opremo. Njihovim strokovnjakom je znano, da so zastoji zaradi okvar v kotlovnem delu opreme, ne pa zaradi neznatnih okvar na Siemensovi opremi, proti kateri doslej ni bilo bistvenih očitkov. Da je Siemensova oprema dobra, najbolje ilustrira podatek, da je bilo od 85 izpadov od 8. maja do 11. septembra 1972 le 7 na Siemensovi opremi. Res je prišlo do okvare na tej opremi tudi v zdajšnji krizi pomanjkanja električne energije, ko se je pokvaril elektronski vzbujevalnik. S to okvaro skupaj pa

je elektrarna v omenjenem obdobju stala le 40 ur od možnih 9.108 zaradi okvar na Siemensovi opremi. Kot so povedali Siemensovi predstavniki, dajejo ta dejstva njihovi opremi 99-odstotno zanesljivost.

Kotel, ki povzroča največ težav, je dobavila soštanjski termoelektrarni znana nemška firma Babcock, za katero so Siemensovi predstavniki v Ljubljani povedali, da je najsolidnejša in največja tovarna za izdelavo kotlov na svetu. V Soštanju pa so izdelovalci kotla vendar pogrešili. Uvedli so novo konstrukcijsko rešitev v gornjem delu kotla, ki je poglavitni izvor okvar, da nova elektrarna v Soštanju ne more nemoteno obratovati. Firma Babcock je zdaj že prevzela nase poslovno obvezo, da bo do konca novembra to napako odstranila.

Predstavniki Siemens so tudi povedali, da so po iz-

gradnji Soštanj 3 opremili z enakimi agregati še 24 termoelektrarn, predtem pa je bilo v Zvezni republiki Nemčiji v pogonu 17 enakih strojev in dva na Filipinih.

Za zbrane časnikarje so pripovedi in naprej pripravljena izjava zvenela dokaj pomirljivo. Pozornemu poslušalcu pa so sklicatelji tiskovne konference dali vendarle jasno vedeti, da v razvitejših deželah drugače pristopajo k gradnji tako velikih naložb in verjetno takih težav ne bi bilo, če bi v Soštanju enako ravnali. Gre za način pridobivanja dobaviteljev opreme in izvajalcev del. Če bi z investitorjem, to je TE Soštanj, podpisali dobavitelji opreme tako imenovano generalno pogodbo oziroma naročilo in ne vsak zase, bi za kakovost odgovarjal le en dobavitelj. Zdaj, ko je pogodbo podpisalo več dobaviteljev, je odgovornost razdeljena na vsakega podpisnika posebej.

Že to, za širšo slovensko javnost novo dejstvo, kaže, da bodo morali ljudje, ki pripravljajo gradnjo novega četrtega bloka v termoelektrarni Soštanj, resnično upoštevati sedanje slabe izkušnje in biti oprezní takoj pri podpisovanju pogodb.

O energetskega položaju tudi mladi

Predsedstvo rudniške organizacije zveze mladine je na seji 24. septembra razpravljalo o energetskega položaju v katerem je bilo pred nedavnim slovensko gospodarstvo. Podprli so prizadevanja o čimprejšnji združitvi energetike v naši republiki. Obenem so se zavzeli, naj bi se združevanju energetike v Saleški dolini

pridružil tudi rudarski šolski center s svojo proizvodno enoto jama Škale, še zlasti pa z nalogo, da v prihodnje zagotovi več kadrov za rudarsko-jamsko delo. Mladi na velenjskem premogovniku so tudi podprli sklep o mobilizaciji vseh sil za čimvečjo proizvodnjo premoga ter poudarili, da je to tudi obveza, ki jo bo-

do skušali s svojo dejavnostjo čimbolj uresničevati.

Ob koncu 10. seje pa je predsedstvo sprejelo sklep, v katerem predlaga občinski in republiški konferenci zveze mladine naj obravnavata nastali energetskega položaj ter v zvezi s tem zavzameta ustrezno stališče.

mada

KRILA IN SPET KRILA

Staša Gorenšek

Jesen, vedno hladnejši dnevi, šola in služba. Da, vse to je zdaj tu. In kako se obleči, da nam bo toplo in udobno, obenem pa bomo lepo in moderno oblečene. Mnogo je deklet in žena, ki se najboljše počutijo v krilu in bluzi oziroma puloverju. In nova moda je prav krilu posebno naklonjena. Moderne so najrazličnejše vrste kril, in tri modele lahko vidite tudi na skici. Vsi imajo skupno to, da so nagubane, saj so gube glavni modni poudarek krila.

Prvo krilo je položeno v globoke in široke gube, drugo krilo ima eno samo gubo spredaj, tretje pa ima dve ali tri gube ob strani.

Nova moda narekuje tudi novo dolžino kril, ki pokrivajo koleno. Izbira materialov je zelo pestra, posebno priljubljen pa bo v hladnejši jeseni tweed.

In končno je tu še veliko možnosti kombinacij z bluzami, modnimi puloverji, pletenimi jopicami in majicami.

NEPRICAKOVANE POVODNJI V SUSNEM OBDOBJU. GASILCI SO RESEVALI, KAR SE JE RESITI DALO.

NEPRIPRAVLJENA Z NIZKIMI CEVLJI JE MORALA NA DELO ČEZ POPLAVLJENO ULICO.

TUDI 70 KONJEV NI POMAGALO.

ZA SOSTANJCANE JE BILA TO ŽE TRETJA POVODENJ V ZADNJIH DESETLETJIH. VODNI STIHIJI PA SO SE UPRLI Z VSEMI SILAMI.

So za razčlenitev vzrokov

Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta Velenje in predsedniki osnovnih sindikalnih organizacij so na nedavni seji obravnavali izredno kritično elektroenergetsko situacijo v Sloveniji. Na tej skupni seji so podprli sklepe slovenskega izvršnega sveta, aktivna predsednikov občinskih sindikalnih svetov in predsedstva republiškega sveta ZSS ter sklepe političnega aktivna velenjske občine in obeh zborov skupščine občine, ki se nanašajo na sedanje težko stanje v gospodarstvu. Vse sklepe morajo v vseh sindikalnih sredinah dosledno spoštovati.

Ponovno pa so opozorili, da sedanje slabe energetske razmere in javnost zahtevata razčlenitev vzrokov. Ta zahteva je še toliko bolj utemeljena, ker smo v zadnjem desetletju gradili le porabnike električne energije, vendar pa smo puščali vire potrebne energije. Na sestanku so tudi povedali, da mora posebna komisija, ki jo je imenoval izvršni svet, raziskati vzroke nastale krize in z ugotovitvami obvestiti javnost. Nedvomno pa je, da so za takšno krizno situacijo v elektroenergetski politično predvsem odgovorni posamezniki znotraj organizacij združenega dela, občin in republike.

Sindikalni organi posameznih dejavnosti velenjske občine so že večkrat

zahtevali realno elektroenergetsko bilanco, nadalje več načrtnosti in konkretnosti v elektroenergetski dejavnosti, predvsem pa več jasnosti v financiranju in dinamiki izgradnje elektroenergetskih objektov in pri razvoju rudnikov. Velenjski sindikati so znova zahtevali razčiščenje odnose v načrtih med premovalništvom in elektroenergetskimi dejavnostmi. Kot so sklenili, se mora rudarjenju in zaposlenim delavcem v tej dejavnosti zagotoviti jasna prihodnost v srednjoročnem in dolgoročnem načrtu razvoja socialistične republike Slovenije. V sklepih so zapisali, da se je nagajevanje rudarjev sicer bistveno izboljšalo, vendar jim še vedno niso priznane vse bonitete, ki izvirajo iz

njihovega specifičnega dela. Zaradi nadurnega dela je v velenjskem rudniku izgubilo 350 rudarjev pravico do otroškega dodatka, dodatno pa so obremenjeni še pri izračunu davka na skupni dohodek občanov.

Na skupni seji občinskega sindikalnega sveta in predsednikov osnovnih sindikalnih organizacij so menili, da redukcija električne energije ni nastala zaradi neusklajenosti odnosov med rudnikom in termoelektrarno Šoštanj ter takšno oceno zamegljuje prave vzroke vseh težav v slovenskem elektroenergetski dejavnosti.

Osnovnim sindikalnim organizacijam predlagajo, da naj bodo pobudniki pri varčevanju električnega toka. Organizacijam združene dela, tam kjer je možno, pa predlagajo, da kupijo lastne agregate. Soglašali so tudi s stališčem, da bremena, ki bodo povzročena z zmanjšanjem proizvodnje in izgubljenim dohodkom, ne morejo nositi le prizadete organizacije združenega dela, temveč jih je potrebno z zavestno družbenopolitično akcijo enakomerno porazdeliti na vso družbo.

Zlata poroka v Šoštanju

V slavnostni dvorani matičnega urada v Šoštanju sta si preteklo soboto po petdesetih letih zakona ponovno potrdila zvestobo domačina Angela in Anton Ručman. Številni svatje in prikupni vnukinji kot družici ter obvezni muzikanti so v veseljem razpoloženju spremljali še zelo mlado-sten par k zlati poroki. Slavnostni obred je opravil predsednik Krajevne skupnosti Šoštanj Ivan Gošnik, ki je zakoncema izročil tudi spominsko listino in darilo krajevne skupnosti za 50-letno zvestobo. Slavljenecema pa so zapeli tudi pevci Saleškega okreta iz Šoštanja.

Anton Ručman se je rodil leta 1899 v Družmirju in prav tam leta 1907 tudi njegova žena Angela. Zanimivo je, da je bila nevesta ob poroki leta 1923 stara komaj 16 let, kar je bilo v

takratnih razmerah zares izjemen slučaj in je bilo za možitev potrebno posebno dovoljenje. V zakonu so se jima rodili trije otroci in sicer sin in dve hčerki.

Anton Ručman je bil do upokojitve leta 1956 rudar v velenjskem rudniku, žena Angela pa je bila do leta 1945 delavka v Tovarni usnja Šoštanj. V. Koje

Zakonca Angela in Anton Ručman znova potrdila zvestobo

ZNOVA IZGUBILI TOČKO

Rokometaši Šoštanja so v tekmovalni II. zvezne lige v Kutini izgubili srečanje z Industromontažo.

Šoštanjčani so bili v začetku nekaj časa enakovredni pri rezultatu 4:3, do

odmora pa so domačini povedli s tremi goli razlike 9:6. V drugem delu Šoštanjčani niso igrali podrejene vloge, vendar razlike nekaj golov prednosti domačinov niso mogli nadoknaditi. Kot

odlični strelec se je izkazal Svarnik, ki je dosegel kar 7 golov. Strelci ostalih zadetkov pa so bili: Požun, Metličar in Klemenčič po 2. Moštvo Šoštanja se pozna odsotnost Stefana Kaca, ki zaradi poškodbe roke ne more igrati.

ZAPRAVILI PRILOŽNOST

Šmarčani so v četrtem kolu slovenske nogometne lige igrali v Kopru in izgubili z rezultatom 2:1 (0:0).

V prvem delu so imeli Šmarčani več priložnosti za zadetek, vendar tudi iz najbolj ugodnih situacij niso

spravili žoge v mrežo. V nadaljevanju se je Laknerje le posrečilo doseči vodilni zadetek.

Ko je že vse kazalo, da bodo Šmarčani zmagali, so jih domačini v zadnjih minutah igre presenetili in v

petih minutah dosegli dva gola.

Na lestvici zavzemajo Šmarčani 11. mesto s tremi točkami. Za moštvo Šmartnega so igrali: Ivan Podgoršek, Napotnik, Kompan, Hribnik, Franc Podgoršek, Alojz Podgoršek, Lakner, Prašnikar, Kač, Topič, Omladič (Pokleka).

DOBRA IGRA ELEKTRE

Košarkarji Elektre so v 15. kolu visoko premagali košarkarje iz Sežane 106:67 (55:33).

Šoštanjčani so že nekaj časa na domačem igrišču nepremagljivi. Težje pa jim gre v gosteh, saj večinoma ostanejo praznih rok.

V tekmi proti Krasu iz Sežane so znova pokazali dobro igro. Največ košev so dosegli Fürst 32, Kristan 29, Koren 24, Petek 17.

V Ljubljani so se v borbi za boljše mesto na lestvici pomerili s košarkarji Ježi-

ce in izgubili z rezultatom 104:82 (62:39).

Šoštanjčani so v začetku bili boljši in vodili že z 10:2. Nato pa so domačini z odlično igro dosegli prednost več kot 30 košev in zmagali.

Koše za Šoštanjčane so dali: Koren 24, Polovšak 23, Kristan 14, Fürst 12 itd.

VISOKA ZMAGA

V četrtem kolu slovenske rokometne lige so igralke Gorenja visoko premagale novinke v ligi rokometnice iz Črnomlja z rezultatom 19:3 (6:2).

Velenjčanke so tokrat pokazale dobro igro s hitrimi nasprotnimi napadi, v katerih se je predvsem izkazala Urankarjeva, ki je dosegla 10 golov. Po tri gole sta

dosegli Verdevova in Zavolovškova, Vrdoljakova 2 in Leskovškova enega.

Rokometašice Gorenja so po 4. kolu na lestvici tretje s 6. točkami.

PRVA ZMAGA RUDARJA

Po dveh neodločenih rezultatih na domačem igrišču so tokrat nogometaši Rudarja le uspeli zmagati proti Rakičanu z rezultatom 3:1 (1:0).

Kljub slabi igri so Velenjčani že v prvem delu dali vodeči gol, ki ga je dosegel Kovačič. Po odmoru

so domačini sicer več napadali, toda šele v zadnjih minutah so gledalci videli nekaj uspešnih napadov in

Smit je z glavo dosegel dva gola. Zaradi nespretnih obrambnih igralcev pa so tudi gostje dosegli častni zadetek.

TEŽAVE ROKOMETAŠEV RUDARJA

Rokometaši Rudarja so se za letošnje tekmovalne štajerski conski ligi dobro pripravili. V štirih kolih so dvakrat izgubili, premagali so Kovinarja v Mariboru 19:18 (8:8) in igrali neodločeno z Dravo iz Ptuja 16:16.

Vodstvo kluba in igralci si prizadevajo, da bi rokomet v Velenju dvignili na višjo raven. Tareje pa jih veliki stroški, ki jih zahte-

va tekmovalne, kajti za svojo dejavnost imajo zelo skromno odmerjena finančna sredstva od društva Partizan-Rudar. Večkrat sami krijejo stroške potovanja in sodnikov.

Zato opravičeno negodujejo in želijo, da bi velenjske rokometne obravnave tako, kot druge športne panoge v občini in da bi bili deležni večje podpore.

VODIJO PIONIRKE IZ VELENJA

G. Šilha (Velenje) : M. P. Toledo (Velenje) 15:4 (8:2).

Po prvem kolu je v vodstvu SSD Gustava Šilha. Tekmovalje se nadaljuje.

Pobuda rokometnega kluba Gorenje je posnemanja vredna. Tako in podobna tekmovalja naj bi organizirale tudi druge osnovne športne organizacije. Saj je za večji razmah športa v naši občini, sodelovanje športnih klubov in SSD nujno potrebno.

MLADI ATLETI ČETRTE V SLOVENIJI

Preteklo nedeljo je bilo v Celju, Ljubljani in Novi Gorici ekipno prvenstvo Slovenije za mladince. Sodelovalo je 6 slovenskih klubov. Velenjski atleti so tako pri mladincih, kakor pri mladinkah dosegli 4. mesto.

Boljši rezultati velenjskih atletov: mladinci 1500 m 1. Hojan 4:06,7, disk 2. Grošelj 28,38; mladinke 400 m 1. Sverc 60,5; 100 m ovire 3. Zupančič 20,0; štafeta 4 x 100 m — 3. Velenje 57,7; višina — Korošec 130; disk — Primanšek 26,16; kopje — 3. Valoh 25,02.

URAR IN ZLATAR MARTIN PIREČNIK Velenje

obvešča cenjene stranke, da smo se preselili v nov lokal na Prešernovo cesti 9. Opravljamo vse urarske in zlatarske storitve z 1-LETNO GARANCIJO. Še naprej vam jamčimo kvaliteto dela!

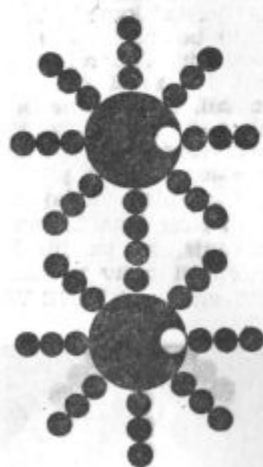
MALI oglasi

• PROdam DOBRO OHRAJEN AVTO, modre barve, znamke RENO 8. Anton De Costa, Šoštanj, Kajuhova 10.

KINO

KINO »SVOBODA« VELENJE
• Petek, 28. 9. ob 17.30, sobota, 29. 9. in nedelja, 30. 9. ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni film KORZISKO MASČEVA-NJE.
• Torek, 2. 10. ob 17.30 in 19.30 italijanski kriminalni barvni film PAJKOVO OKO.
• Sreda, 3. 10. in četrtek, 4. 10. ob 17.30 in 19.30 ameriško-italijanski zgodovinski barvni film NORMANSKI MEČ.
• Petek, 5. 10. ob 17.30 in sobota, 6. 10. ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni film TARZAN, GOSPODAR DŽUNGLE.

KINO DOM KULTURE VELENJE
• Ponedeljek, 1. 10. ob 19. uri italijanski barvni kriminalni film TARZAN, GOSPODAR DŽUNGLE.

hotel paka

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

obvešča in priporoča

PRIDITE
POGLEJTE
IN POVEJTE
ŠE DRUGIM

V baru hotela PAKA nov barski spored, ki bo zadovoljil vaš okus!

VODA

VDRLA V

STANOVANJA

Po dolgotrajni suši in pomanjkanju vode, ki so ga še zlasti občutile elektrarne, so v začetku tega tedna nebo prekrili težki grozeči oblaki in slutiti je bilo, da se ne obeta ničesar dobrega. Čeprav so bili travniki, polja in reke zelo izsušeni, ni nihče pričakoval, da nas bo narava obdarila s tolikšno količino vode. Malokdo je pomislil, da se bo voda tako kruto maščevala suši.

Po močnem naliivu v ponedeljek popoldne, ki se je še stopnjeval ponoči, so reke marsikje prestopile bregove in se razlile po cestah, poplavlile pa so tudi veliko stanovanjskih in drugih objektov. Vodna stihija ni prizanesla tudi Saleški do-

smo ostali do osme ure zjutraj, ko smo se vrnili spet nazaj v Družmirje. V Družmirju smo se ustavili pri Karlu Novaku, ki je že vaje spopadov z Velunjo, kot je dejal: »V ponedeljek zvečer sploh nismo odšli spat,« je začel

la do kolen. »Vendar se je takrat v dobrih dveh urah vse pleglo,« je pristavila njegova žena. Nič boljše se kot pri Novaku v Družmirju ni godilo tudi pri Kovačiču, Srebreu in še nekaterih drugih občanih.

Pučnik, ki stanuje skupaj s še tremi strankami v kletnih prostorih na Koroški 3. »Skozi okno sem videla čudno svetlobo in pomislila sem, da nekje gori. Vstala sem, da bi pogledala in skoraj od strahu zakričala, saj sem bila že do gležnjev v vodi.«

Marija Novak, ki je samoska upokojenka, te noči ni bilo doma. »Bila sem na obisku v Pesjem pri znanki. Pomagala sem ji pripravljati ozimnico. Zjutraj ob pol petih pa so mi prišli povedati, da je stanovanje v vodi.«

Tudi Erna Notersberg je povedala, da so pri njih še spali, ko je voda že bila v stanovanju. »Sestrin sin se je ponoči razodel in ker ga je zeblo, se je hotel spet pokriti. Namesto suhe odeje, je nase potegnil mokro. Podobno kot drugi, smo tudi mi začeli hitro reševati in odnašati stvari iz stanovanja.«

Vendar stanovalcem v kletnih prostorih vsega ni uspelo rešiti. V stanovanju so morali pustiti najbolj drage stvari. Ko smo si zjutraj skupaj z njimi ogledovali prostore, v katerih so te usodne noči skrbno spali, razen Notersbergovih, so iz približno meter visoke vode gledali plinski in električni štedilniki, pralni stroji, omare in drugo pohištvo. Stanovalci pa so nemo strmeli v svoje bogastvo in zmajevali z glavami. Od časa do časa je bilo slišati vprašanje, kdo nam bo vse to povrnil, saj nimamo ničesar zavarovanega.

Notersbergovim to ni bila prva nesreča letos. Še ni dolgo, ko jim je voda vdrla skozi steno v stanovanje. Takrat so si kupili novo spalnico, vendar verjetno niso pomislili, da bo tako hitro uničena.

• DRAGOCENA POMOČ GASILCEV

Medtem ko smo se pogovarjali s stanovalci na Koroški 3, je gasilska črpalka še vedno »vlekla« vodo iz stanovanj. Vendar brez uspeha, ker je bila gladina Pake še vedno višja od tal stanovanj. Prav to je vzbudilo precej ostrih besed med stanovalci na račun tistega, ki je kleti preuredil v stanovanja. Res je, da so upokojenci dobili

KARL NOVAK iz Družmirja že pozna zahrbtnost Velunje

lepa stanovanja, ki so bila menda nekoliko cenejša. Vendar ali res ni bilo nikogar, ki bi bil sposoben predvideti, izmeriti, da lahko Paka ob večjem naliivu vdre skozi kanale v stanovanja. Nekdo je pristavil, da bi bilo treba postaviti vzratne ventile (?) in nesreča bi bila preprečena.

V Soštanju pa Paka ni vdrla skozi odtočne kanale v stanovanja le na Koroški 3, ampak je zalila kleti tudi v bloku na Cankarjevi cesti 5 ter nekaterih zasebnih hišah. V vodi je bila tudi trgovina konfekcije ob Kajuhovi cesti. Direktor Zarje nam je povedal, da so blago rešili pred vodo, saj so vso noč dežurali. Precej škode pa je bilo v sosednji stanovanjski hiši, na Kajuhovi 3, kjer je voda odtrga-

la pod v dveh stanovanjih ter poleg tega zalila tudi kletne prostore.

Ura je bila že enajst popoldne, ko so gasilci, čeprav po neprespani noči precej utrujeni, še vedno uspešno krotili vodo na Kajuhovi cesti ter jo usmerjali v Pako. Čez cesto so namreč napravili zasilni jez ter tako preprečevali vodi, da ni drla naprej. In kako so preživel noč šoštanjski gasilci? »Prvi klic smo dobili ob 21. uri,« je odgovoril njihov poveljnik Ivan Ojsteršek. »Klical nas je stražar Vegradove žage v Metlečah. Zadelal se je kanal, zato se je zbal, da bo voda zalila elektromotor. Prispeli smo pravočasno in to preprečili. Pol ure za tem so nas klicali že v elektrarno, kjer so obstale vse črpalke. Potem pa so že začeli klicati občani. Voda, ki je drla s Pustega gradu, je prinašala sabo kamenje in ogrožala stanovanja. Zato smo najprej odhiteli tja ter odprli kanal. Na pomoč smo odhiteli tudi Družmirčanom, potem pa spet nazaj v Soštanj. Tako je bilo vso noč.«

V preteklih dvajsetih letih je Paka povzročila veliko škode Soštančanom in drugim prebivalcem Saleške doline. Najprej leta 1954, ko še ni bila regulirana, potem pred dvanajstimi leti in nazadnje pred dnevi. Prav gotovo bi bila škoda ob zadnjem dolgem naliivu še večja, če Paka ne bi imela kamnite struge. Zato bo potrebno zlasti v Soštanju čimprej narediti nekaj v zvezi z odtočnimi kanali, da voda ne bi skozi njih vdrla v kletna stanovanja. Če to ne bo možno, pa vsaj premisliti, ali se splača oddajati ljudem sicer lepa kletna stanovanja, ki pa jih lahko močnejši naliiv v nekaj urah uniči. STANE VOVK

Voda vzdolž Cankarjeve ulice v Soštanju

lini. Paka, ki je tokrat zelo narasla, je v Selu ustavila delo v tovarni IGE. Soštanjčani so v torek zjutraj, ko so vstajali ter se odpravljali na delo, s strahom strmeli v vodo, ki se je valila po Cankarjevi cesti prek železniške proge, naprej po Kajuhovi cesti, mimo bencinske črpalke in pred mostom pri tovarni usnja zlivala nazaj v Pako. Mnogi pa to noč niso niti zatisnili očesa. Soštanjski in družmirski gasilci, ki so jim prišli na pomoč še gasilci iz Topolšice, so se vso noč borili z vodo ter si prizadevali, da bi kar najhitreje ukrotili njeno divjanje.

• VELUNJA POPLAVILA GOSPODARSKA POSLOPJA

Poveljnik družmirskih gasilcev Milan Srebre nam je povedal, da so alarm sprožili okrog 23. ure. Takrat je namreč korito Velunje postalo preplativo in potok je začel poplavljeni gospodarska poslopja, ki ležijo ob njem. »Z vodo smo se v Družmirju borili do poltretje ure. Reševali smo živino iz hlevov ter nepremičnine. Nato smo šli na pomoč v Soštanj, kjer

pripovedovati. »Dež je vedno bolj lil, zato smo že kar vedeli, da bomo imeli opravka z vodo. Veste, imamo že izkušnje. Saj tokrat ni bilo prvič, da nas je Velunja zalila. Nekaj pred dvanajsto je voda začela vdirati v hlev. Ob polnoči jo je bilo že približno pol metra.« Karel Novak, ki je tudi sam dolgoletni gasilec, je nekaj živine spravil k sosedu, nekaj majhnih prašičev in kokoši pa kar na hlev. Karel je tudi dejal, da je bila leta 1961 voda še višja, saj je v kuhinji sega-

• V ŠOŠTANJU NOČ BREZ SPANJA

Poleg gasilcev pa od ponedeljka na torek niso zatisnili očesa tudi mnogi drugi Soštanjčani. Nekateri so sicer brezskrbno odšli spat, vendar niso pričakovali, da bo Paka toliko narasla, da bo lahko vdrla skozi odtočne kanale in v stanovanja.

»Okrog polnoči se zbudim,« je začela s solzami v očeh pripovedovati Marija

Zaskrbljeni obrazi — po vrsti: MARIJA NOVAK, MILAN SREBRE, ERNA NOTESBERG, IVAN OJSTRSEK in MARIJA PUČNIK